

SULEQATIGIISITSISUT
SAMARBEJDSPARTIET
EM2019/152
Tillie Martinussen

01. oktober 2019

Forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxx 2019 om registrerede socialøkonomiske virksomheder.
(Naalakkersuisoq for Erhverv, Energi og Forskning)

Ros til Naalakkersuisut for at søge at styrke området med socialøkonomiske virksomheder.
Vi har en række spørgsmål til nærværende.

Kan vi anvende samarbejdet i Rigsfællesskabet til, at skaffe fondspenge til de socialøkonomiske virksomheder vi nu opretter en lov for?

Kan vi hjælpe interesserede i, at danne netværk med lignende virksomheder i Danmark, og Norden?

Vil vi udgive hæfter med praktisk vejledning, evt. online, til mennesker der ønsker at starte denne type virksomhed op?

Det nye er jo, at de kører på markedslignende vilkår, ikke skal have overskud, men alligevel kan betale nogle medarbejdere, og skal reinvestere deres udbytte – eller videregive det til andre virksomheder eller værdigt trængende. Det kan hurtigt blive kompliceret for nye spirer der ønsker at gøre noget godt, dte mindste vi kan sikre er vel nogle vejledninger der er let forståelig, herunder om udbytter, udbetalinger af løn, samt om skatte-forhold.

Er der materiale på vej, der sonderer – letforståeligt – mellem at denne type virksomheder arbejder enten for, eller med, en bestemt målgruppe for øje?

Og hvor kan de henvende sig for at få råd og vejledning?

Idéen er ganske god, men uden vejledning og rådgivningsmulighed, bliver det formentlig trægt med mennesker og virksomheder der ønsker at arbejde som lige præcis denne type startups.

De kompetencer man skal med al rimelighed må forvente at skulle have i en socialøkonomisk virksomhed i Grønland - som forudsætning for, at den lykkedes - er antageligt kompetencer der koster meget at skaffe i Grønland i forvejen. Hvorledes er lige præcis 15-35 % nået? Tager det højde for, vort sammensatte og specielle arbejdsmarked, samt landets generelle sociale tilstand. Det mener vi ikke. Og der gives ikke i lovgivningen mulighed for dispensation for dette, hvis det skønnes at der forelægger gode grunde til at fravige dette krav.

Hvorledes vil man knække denne nød?

Er dette tænkt tilstrækkeligt ind i kravene om, hvor meget der må anvendes i løn?

Markedsmæssigt, må vi også sige, at vi har et meget lille afsætningsmarked, sammenlignet med andre lande, og det betyder også noget for socialøkonomiske virksomheder af en bestemt slags.

For at folk ikke skal kvæles i gode initiativer, mener vi i Samarbejdspartiet at der altså er behov for, at vi politikere nøje tænker igennem hvordan man laver effektiv folkeoplysning om denne type virksomheder. Ligesom der kan være en idé i, at sikre at medarbejdere kan deltage i økonomi,- kurser og kurser om persondatalovgivningen. Ellers kommer de nok hurtigt på glatis.

Er der disse muligheder for denne type iværksættere?

**SULEQATIGIISITSUT
SAMARBEJDSPARTIET**

Og vi har flere spørgsmål, der forhåbentlig styrker udarbejdelsen af denne lov.

Er der tænkt personnummering ind i Forbruger,- og Konkurrencestyrelsen, som får denne opgave med sig også? Kunne det tænkes at de burde være ansvarlige for, at udarbejde og arbejde med materiale og rådgivning og vejledning af denne type virksomheder også, eftersom de sidder med ansvar for tjek af dem? Hvad er planerne her?

Det virker også besynderligt at klager kan indklages for Naalakkersuisut, der jo er chef for Forbruger,- og Konkurrencestyrelsen, som træffer afgørelserne.

Ikke et ord om, hvad der vægter i afgørelser heller. Altså hvorledes Naalakkersuisut skal træffe afgørelser om klager, hvilke retningslinjer der skal følges med mere. Det mener vi, kan blive en varm kartoffel meget hurtigt.

Og Naalakkersuisut er ikke et organ der som sådan er klædt på til at træffe afgørelser i juridisk henseende overfor virksomhedsvirke, da det jo er et politisk organ designet til at følge politikeres tanker og visioner, knap så meget som uafhængig finansiel og virksomhedsmæssig indsigt og virke.

Skal Naalakkersuisut til i højere og højere grad, at agere klageinstans, snarere end ledere af landet?

Kan vi ikke ligge klage-afgørelserne et andet sted, vil vi også spørge. Særligt når man medtager aspektet, at der kan idømmes bøder efter Kriminalloven...

Hvorfor skal – groft sagt – politikere, sidde og afgøre den slags? Det virker bestemt ikke hensigtsmæssigt.

Derudover er vi ganske glade for, at der lægges vægt på en transparent ordning, som har til formål at registrere denne type virksomheder, og støtter det hvis udvalg ellers når til gode argumenter for, og svar til, de ovenfor anførte spørgsmål.

Med disse ord sender vi forslaget i rette udvalg, og ser frem til svarene fra Naalakkersuisut.